

Vaerie (fjell)

baahkoe fjellside, bratt helling (med fint gressbeite, nedenfor *baarmoe*, fjellkanten)
baame, baamere-raedtie kanten av et fjell; marbakke i innsjø *johken baamere* bratt elvebakke
baarmoe ***baarma** framkanten av et fjell som går bratt ned
baarmoe-raedtie = baarma
barsje fjellkanten, der man kan se både til toppen og ned til dalen
bertie kanten av fjellet; tregrensen, skogbandet
bertie-raedtie, bertien-raedtie kanten av fjellet; skogbandet, tregrense
bijjie-lapte avsats på fjellside; *loft
bijjies-durrie øvre skar, skar høyt oppe
bossestahke avblåst sted på fjellet om vinteren
burrie snau bergrygg (der snøen blåser vekk); stor skogløs knaus (oppe i fjellet)
burrie-baahkoe fjellside, fjellskråning
båarhke, båarhke fjellpass
båarmetje liten *baarmoe*
dalvese det høyeste av et fjell, fjellkam (mot horisonten)
dielhtie isbre, stor snøbre som ligger utover sommeren
doedtere høyfjell
doedtere-vaerie forblåst fjell
doedterge-vareie uret (steinet) fjell
durrie skar, dal mellom to fjell
durrie-mahkeldh enden av et skar
durrie-mehkie det innerste av et skar
dåaptje liten senkning i en fjellrygg, liten *sealma*
dårretje lite skar (kløft)
gaejsie høy bratt fjelltopp, støt, tind
garhpege-vaerie fjell med mange kløfter
gealta sammenhengende langstrakt fjelltopp, høyeste toppen av høye fjell, stor opp høyning med snø oppå
geavtse lav fjellkam mellom to fjell (den er slett oppå og siden er bratt)
giemsedh senkning i fjellet *giemsedh-durrie* dal omgitt av bakker rundt om
giemsie liten senkning høyt oppe i fjellet (hovedsakelig i bratte snøbre er)
goeble bratt senkning i fjellet, gressbevokst (*kraesie-goeble*) el. Uten gress (*jaamederhvie-goeble*), der snøen ligger lenge
govrel 1. skar, hakk, innsnitt; streif etter kule *nejpien aavtjoe, aavtja govren* kniveggen har hakk 2. skar, kløft 3. reinmerke: stort rundet innsnitt 4. hareskår
guevtele skogløs fjellvidde, snaufjell; midten (f.eks. av sjø) *guevtielisnie* på midten, midt på; *guevtielasse* til midtpunktet
györte lang, smal ås med utsikt til begge sider; lem i fjellsiden
györte-raejkie lang, stor renne (på langs) i fjellsiden
gåebleme –ie-, goebleme hengefonn, snøskavl
gåebleie hengefonn, snøskavl

gåelvie større juv i fjellet, med stupbratte fjellvegger og isbre i bunnen
hyölmesje, hyölmedahke den nederste del av et fjell dåredh dam vaerien hyölmesjem, hyölmedahkem følg den nederste delen av fjellet (rundt, uten å tape høyde)
jaame-derhviegoeble bakke med torv uten gress
jaame-goeble ubevokst område i fjellet (opp mot *sjaare*); ubevokst fjelldal
jallatjomm det høyeste (av et fjell eller fjellområde) *jallatjommesen nelnie* på den høyeste toppen (av et fjell)
jalloe, *jalla 1. høyde (i terrenget) 2. høyde (dimensjon) **gåetie golmen stæhkan jalla* kåten er tre alner høy
jatne-guevtele snødekket vidde
jiegkuve[nordl.] myr; snøfonn i fjellet om sommeren
jiehk isbre; snøfonn i fjellet om sommeren; snøbru (snøfonn som blir liggende over elv el. bekk utover våren)
klaajpijes, klaajpijs *attr.* som har mange groper og kløfter (om fjelltereng)
klåemsie rund bøyning inn i fjellet (oppe på fjellet) eller i snøskavl (*gåeblien klåemsie*); rommet brettet til pose i skinnfell (*råavkoen klåemsie*)
kraesie-goeble gressbevokst parti i fjellside
krahtjoeh, kråhtjoeh, *krahtjah *attr.* trang (om dal i fjellet); som har mange tranger (om egn)
lapte, låpte loft; avsats i fjellside
***leaka** mindre dalsenkning i fjell
litnje liten lem, hylle i fjellsiden
litnje-gaajhroe jevn, ubevokst avsats i fjellet
lyöke grop; mindre dalsenkning i fjell
mehkie 1. bukt, krok; rundtur; omvei *mehkiem tjoekedh* ta en rundtur på ski (for å se om det er blitt igjen rein der en har flyttet fra, eller for å hente noe en har lagt igjen); *loeves mehkie* flytting med reinhjord slik at man ikke får være hjemme, men må innlosjere seg på setre; *mehkene biejedh* legge dobbelt 2. ende, det innerste el. øverste av noe, dalbotn *jaevrien mehkie* vassbotn (enden av et langt smalt vann); *soenen mehkie* tykkenden av senetråd; *durrie-mehkie* øverste del av skar; *njaelmie-mehkie* munnvik 3. sted som en kommer el. skal *til juktie orre mahkan bætieh, dillie gelkieh laantem sjeledidh* når de kommer til et nytt sted, skal de (skulle de før i tiden) gi offergave til landet; *ovtetje mehkie* sted der en har oppholdt seg tidligere 4. ærend

meskie det innerste av en lukket dal; liten legd i fjellsiden nedenfor *baarmoe* (letter bevokningen av reinhjorden)
miehtjie-vaerie fjell som ligger langt borte i nord
nalhte liten frittstående fjellhump (haug); liten knuve på en fjellslette
nalhtege-dajve egn med mange *nalhth*
nallehks laante snaut land (lite vegetasjon)
njaemie liten dal el. slette i høyfjellet
njarreske snau, vegetasjonsfattig (om land, trakt med bare fjell og berg)
njuenie nese; mule, mulepartiet (av partert reinhode); nebb; snute (på dyr, sko); fremre del av pulk; bringekoll; utløper av fjell, fjellnase
njuenie-baahkoe siden av en fjellnase
njæptje, snjæptje, snjaptje fremstikkende, flat slutning av en vol (fjellrygg)
njæptje-gietjie, snæptje-gietjie enden av fjellrygg som heller mer og mer
nållan, nallan *pred.* berøvet, plyndret; snau (uten horn); (er) snau, med lite vegetasjon (om fjellområde)

plaajhkije flat, skogløs strekning mellom fjellet og skoglandet
plaegkie flat liten vidde
plaehkie tørt, flatt landskap; mindre skogløs slette
pliehkije tørt, flatt landskap; mindre skogløs slette
ronhtje fjellrygg, sandrevle; høy fjellnase
rosse høyrygg, fjellkam (som en ser mot himmelen); **Rosse* Kjølen; ryggpartiet (på skinn) *rosse-raejkien* (gå på kne) langs midten av skinn (om frier som kommer inn)
rovhtetje liten fjellknaus; fit. *rovhtetjh* små åser som går ned i bjørkeskogen fra fjellet
rånhtjoeh; pred. rånhtjan som har skarp rygg, er bølget, ruglet (om fjell)
rånhtjoeh-vaartoe vol, fjell med skarpe tverrgående rygger
saaleme-vaerie fjell med dype sprekker
saaleme-tjahke fjell med mange revner
saalve revne i berg, snøbre og isbre; bergklype (der kan reinen sette foten fast)
saalveske-tjahke fjell med mange revner
sjaare-guvtele, sjaareh-guvtele steinet fjellvidde
sjaare-tjahke fjell med store stein, ur
skåarhtege-vaerie fjell med mange kløfter
snjurhtjie, snuhtjie høy, spiss fjelltopp
***speangedh-tsoevtse** glatt snøfonn
2 speatnoe, *speatna snøfonn, snøskavl (som ligger en tid utover sommeren, hvor en kan oppbevare kjøtt)
***straahke** nordsiden av et høyt fjell der det blåser så mye at snø ikke blir liggende
svaalkoe, svaalka sprekk i berg el. isbre; gap mellom berg og isbre (der kan en hel rein gå ned)
såalah-vaerie ensomt fjell
sååle-vaerie ensomt fjell
tjahke fjell, fjelltopp *âejjien, *âejjien tjahke* isse
tjahke-bahkoe, tjahke-raedtie fjellside
tjijrese stor snøfonn ihøyfjellet (sitter fast på en bergkant, men kan falle ned når den begynner å tine); hard snø på trær
tjåalhte lite fjell, knaus
tjårhtoe fjelltopp
tsoeptse isbre (med snø på)
tsoevtse(større) snøbre, snøskavel, snøfonn (om sommeren); snøbru
vaajja senkning over fjell, lite skogløst dalstrøk oppe i fjellet
vaartije varde
vaartoe, vaarta vol, lavt snaufjell med krattskog omkring
vaellie slutten av et fjell, der det går over i flaten
vaellie-gietjie slutten av et fjell, nærmest en flate
vaerie fjell, fjellstrekning, fjellområde
vaerie-baahkoe fjellside
vaerie-raedtie fjellkanten hvor skogen slutter, kanten av fjellet (litt oppe i fjellet), skogbandet; fjellet i motsetning til bygda
vaerie-tjalle fjellforhøyning
vaerie-tjuvvelge fjellrygg
vaerien-höölmetje langs foten av fjellet, videre ned
vaerien-gooble snøskavl i fjellet (om sommeren)
vaerien-maadtege fjellfoten
vijrenohke vidde, stort fjellområde (f.eks. Børgefjell)
voenge fjellstrekning som i en sirkel; rekkevidde (hvor som helst); nærhet, nærmiljø

åelkie skulder (på menneske); fjellaksel åelkien åejjie det ytterste på skulderen;
skulderpartiet på pels